

Hemmelighed. Men hvorfor saa fortælle det, naar det ingen Hemmelighed er? Det er overflødigt, men det generer ikke mig at høre det.

Det, som vel skulde være Meningen med det ærede Medlems Foredrag, var, om man ikke ved at tale om Fortidens Stridigheder kunde bidrage til at sætte en Kile ind i det nydannede Venstre. I saa Henseende kunne de Herrer spare sig deres Ulejlighed, det er uforholdent Arbejde. Jeg beder de Herrer selv blive enige om, hvordan de skulle se paa Forholdene. Det ærede Medlem fra Middelfart forsikrer, at de Moderate ere komne under Tøflen, de ere blevne Heloter. Da det ærede Medlem nu i mange Aar har gjort Hoveri- og Pligtarbejde for Socialdemokraterne, behøver han ikke at tage en Ordbog frem for at læse op for os, hvad det vil sige at være en Helot, det kender han alt for godt af egen Erfaring. Det ærede Medlem er i øvrigt i Modsætning til andre Medlemmer af sit Parti. Det ærede Medlem fra Ringsted, der er Fører for Gruppen, fortalte med Kraft, at det var de Moderate, der havde sejret, og at det var dem, der havde slutt Reformpartiet, og det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) sang jo paa samme Melodi. Jeg vil anbefale de ærede Medlemmer at blive enige indbyrdes om, hvordan de skulle skære den Historie til, for det lyder ikke godt, naar de ere indbyrdes saa uenige om, hvem det er, der har givet efter, hvem det er, der har tabt Slaget. Det ærede Medlem ironiserede over Venstres Program, og om dette Emne oplæste han nogle Bemærkninger i „Fyns Tidende“. Det var mærkeligt, at det var undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at „Fyns Tidende“ ikke har haft kritiske Bemærkninger med Hensyn til selve Programmet; det var kun dets Tilblivelse, Bemærkningerne skulde ramme, og da det Program, der er fælles for Venstre, indeholder gamle Venstretanker, som jeg har kendt lige fra 1873, da jeg var med til at underskrive det forenede Venstres nye Program, som da blev udstedt, har det været mig en ret let Sag at enes med andre Medlemmer om dette Program. Jeg tror, de Herrer skulle spare sig al Ulejlighed med at prøve paa at sætte Splid mellem os. Det ærede Medlem fra Middelfart har aaben-

bart den Tankegang, at naar to Politikere en Gang i deres Liv have været uenige, maa de aldrig i deres Dage blive enige. Den Opfattelse har jeg ikke. Det viser sig ogsaa, at der er mange politiske Mænd, som have haft forskellige Opfattelser og til Tider kæmpet haarde Kampe med hinanden og dog senere ere gaaede sammen. Jeg behøver blot at minde om, hvordan Berg og Hørup tog Tag med hinanden til Tider og til andre Tider gik sammen, ikke at tale om, at Alberti slog Hørup i Køge — og det er dog det værste, en kan gøre ved sin Modstander, at kaste ham ud af hans Valgkreds —, og dog mødtes de to i et Ministerium. Ja, naar man har historiske Kendsgerninger for, at man heldigvis ogsaa her i Danmark har kunnet glemme Fortidens Stridigheder over det, som ligger for i Øjeblikket, saa maa det ærede Medlem ikke undre sig over, at vi ere lige saa fornuftige som vore Fædre. Og det er aldeles uforvarligt, hvis man, kun fordi man i Fortiden har været uens om et eller andet Spørgsmaal, ikke kan enes om det, som i Øjeblikket har saa stor Betydning: at Venstre kan samles og enes. Den Splittelse i Folketinget, hvor vi stod i 7—8 forskellige Grupper, var til liden Gavn for den parlamentariske Udvikling og til liden Ære for Folketinget.

De Radikale ville ikke gaa med os, ja, saa maa de vente, saa maa de vælge, hvor de ville hen, det bliver deres Sag. Jeg skal dog udtale min Glæde over, at den Tone, der er kommen frem hos de Herrer i Aar, er betydelig elskværdigere, end den har været de tidligere Aar, og det er jeg glad og taknemmelig for. Vi have Lov til at have forskellige Anskuelser, det gælder kun om at være saa frisindede, at man ikke alene kræver Ret for sig selv til at hævde sin Mening, men at man ogsaa under andre Ret til at have deres Mening og hævde den, naar Forhandlingen kan føres indenfor Sømmelighedens Grænser. Og i den Henseende har jeg ganske særlig Grund til at takke det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen), der udtalte sig saa elskværdigt om mig, idet han sagde, at jeg var et godt Menneske. Ja, det er sandeligt et Skudsmaal, som jeg, især naar det kommer fra en Modstander, ikke kaster Vrag paa. Jeg vil ogsaa ønske for det ærede Medlem,